

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Comisia economică, industrii și servicii
Nr. XX/246/26.05.2020

Comisia pentru constituționalitate
Nr. LXVIII/618/26.05.2020

RAPORT COMUN

**asupra Legii pentru acordarea unor facilități pentru contribuabilii operatori economici
pe teritoriul României**

L179/2020

(reexaminare ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 154 din 6 mai 2020)

În conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările ulterioare, Comisia economică, industrii și servicii și Comisia pentru constituționalitate au fost sesizate de către Biroul Permanent al Senatului, prin adresa nr. **L179/2020**, pentru reexaminarea *Legii pentru acordarea unor facilități pentru contribuabilii operatori economici pe teritoriul României*, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.154 din 6 mai 2020 și pentru întocmirea unui raport comun.

Legea nepromulgată, supusă reexaminării, a fost adoptată de către Senat și Camera Deputaților, și urmărește „acordarea, la cerere, contribuabililor, a unor facilități care constau în amânarea, în anumite condiții, a plății contribuțiilor de asigurări sociale de stat și a contribuției asiguratorie pentru muncă aferente veniturilor din salarii și asimilate salariilor. De asemenea, pentru a veni în sprijinul contribuabililor în această perioadă, se propune și amânarea plății serviciilor de utilități, pentru o perioadă de 3 luni.”

Obiecția de neconstituționalitate asupra legii a fost formulată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, de un număr de 71 de deputați aparținând Grupului parlamentar al

Partidului Național Liberal, titulari ai dreptului de sesizare a Curții Constituționale cu obiecții de neconstituționalitate, fiind un număr de cel puțin 50 de deputați.

Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) care consacră statul de drept, separația și echilibrul puterilor în stat, precum și faptul că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, ale art. 15, care consacră principiul neretroactivității legii, ale art. 16 – Egalitatea în drepturi, ale art. 61 alin. (2) care consacră principiul bicameralismului, ale art. 111 alin. (1) – Informarea Parlamentului, art. 138 alin. (5), potrivit căruia „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”, și art. 141- Consiliul Economic și Social.

Examinând obiecțiile de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

- rolul Parlamentului de „unică autoritate legiuitoare a țării” îi conferă o largă marjă de apreciere în privința exercitării funcției legislative. Această marjă de apreciere este însă circumscrisă dispozițiilor constituționale care reglementează procesul și, respectiv, procedura legislativă, configurând atât exigențe de fond, cât și de ordin formal în acest sens, subsumate principului statului de drept, reglementat de art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea, mutatis mutandis, Decizia nr.128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.189 din 8 martie 2019);
- **există o suprapunere în privința obiectului de reglementare, cât și a termenelor avute în vedere de legiuitorul primar și, respectiv delegat, fără ca legea adoptată să realizeze vreo corelare sub acest aspect cu ordonanța de urgență a Guvernului în vigoare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2020;**
- legea criticată instituie un **paralelism legislativ, în sensul art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative**, precum și o **reglementare contradictorie a aceleiași problematice juridice, încalcând, din această perspectivă, dispozițiile art. 1 alin. (3) raportat la art. 1 alin. (5) din Constituție**, care consacră exigențele legiferării în cadrul statului de drept și principiul securității juridice;
- **prin eventuala intrare în vigoare a legii criticate ar subzista în sistemul normativ reguli diferite pentru același domeniu de reglementare și pentru aceeași**

perioadă de timp (trecută), cu consecințe negative în planul aplicării legii și, din această perspectivă, al securității juridice a destinatarilor acesteia;

- analizând expunerea de motive, forma legii adoptată în Camera de reflecție și în cea decizională, Curtea constată, în acord cu susținerile autorilor sesizării, că **soluțiile legislative la care autorii sesizării fac referire nu se regăsesc în intenția de reglementare și nici în forma legii adoptată de Senat;**
- sunt întemeiate susținerile autorilor sesizării cu privire la nerespectarea principiului bicameralismului, întrucât adăugarea anumitor dispoziții în Camera decizională este de natură să determine o modificare de concepție a reglementării, contrară principiului bicameralismului, în sensul că aceasta nu mai este circumscrisă adoptării unor măsuri pentru situația cu caracter excepțional descrisă în expunerea de motive, imediat aplicabile, ci instituie și obligații vizând transpunerea unui act al Uniunii Europene, cuprinzând un ansamblu de măsuri de ordin legislativ, iar nu doar o modificare punctuală, destinată unei categorii de consumatori. **Se încalcă astfel, cât privește dispozițiile menționate, principiul bicameralismului consacrat de art. 61 alin. (2) din Constituție;**
- **lipsind fișa financiară**, la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind, așadar, reală. În considerarea acestor argumente, Curtea constată că sunt întemeiate susținerile autorilor sesizării referitoare la încălcarea, prin legea criticată, a prevederilor art. 111 alin. (1) și ale art. 138 alin. (5) din Constituție;

Curtea reține astfel, că **legea, în integralitatea sa, este neconstituțională**, prin raportare la dispozițiile **art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 61 alin. (2), ale art. 111 alin.(1) teza a doua și ale art. 138 alin. (5) din Constituție;**

Constatând neconstituționalitatea legii în ansamblul său, pentru motivele de neconstituționalitate extrinsecă enunțate, și în acord cu jurisprudența sa în materie, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor de neconstituționalitate intrinsecă formulate de autorii obiecției de neconstituționalitate.

Ministerul Finanțelor Publice transmite punctul de vedere cu nr. 770525/02.04.2020 prin care nu susține promovarea inițiativei legislative.

La 19 mai 2020 Comisia pentru muncă, familie și protecție socială transmite avizul NEGATIV cu nr. 142.

În ședința din data de 6 mai 2020, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate și a **constatat** că Legea pentru acordarea unor facilități pe teritoriul României este neconstituțională în ansamblul său.

În conformitate cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

În consecință, membrul Comisiei economice, industriei și servicii și membrii Comisiei pentru constituționalitate au hotărât cu majoritate de voturi ale celor prezenți, să adopte **raport comun de respingere a legii trimise la promulgare** pe care îl supun plenului Senatului spre dezbateră și adoptare.

În raport cu obiectul său de reglementare, legea face parte din categoria legilor **ordinare** și urmează să fie adoptată în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României și ale art. 92, alin. (7), pct. 1 din Regulamentul Senatului, republicat, **Senatul este prima Cameră sesizată.**

PRESEDINTE,
Senator,
Daniel-Cătălin ZAMFIR

PRESEDINTE,
Senator,
Nicu FĂLCOP

SECRETAR,
Senator,
Silvia-Monica DINICĂ

SECRETAR,
Senator,
Ionuț SIBINESCU

